

ข้อมูลพืชสำหรับการพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืชสำหรับพื้นที่ สวพ. 3

ชนิดพืช พริก (ฤดูแล้ง)

เดือน	ระยะพืช	ศัตรูพืชที่พบ	ลักษณะอาการที่อาจพบ	แนวทางในการป้องกันกำจัดในพื้นที่
มีนาคม	สุกแก่/เก็บเกี่ยว	<p>เพลี้ยอ่อน</p> 	<p>เพลี้ยอ่อนสองชนิดนี้เป็นแมลงศัตรูที่สำคัญ ของพืชผัก พืชไร่ และไม้ผลหลายชนิด ทั้งตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบและยอด การทำลายของเพลี้ยอ่อนในพริกจะทำให้เกิดใบบิดเป็นคลื่น ทำให้ต้นพืชชะงักการเจริญเติบโต และยังเป็นพาหะนำเชื้อไวรัส ทำให้เกิดโรคใบด่างในพริก มักระบาดในช่วงอากาศแห้งแล้ง</p>	<ol style="list-style-type: none"> การใช้วิธีเขตกรรม เช่น กำจัดวัชพืชในบริเวณแปลงปลูก ถ้าพบเพลี้ยอ่อนมีความหนาแน่น 10-20% ของพื้นที่ใบทั้งต้นจากจำนวน 10% ของต้นทั้งหมด ให้พ่นอิมิดาโคลพริด 10% SL อัตรา 10 มิลลิลิตร หรือไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 10 กรัม หรือฟิโปรนิล 5% SC อัตรา 20 มิลลิลิตร หรือ อีโทเฟนพรอกซ์ 20% EC อัตรา 30 มิลลิลิตร อย่างไรก็ตามหนึ่งจนกว่าการระบาดจะลดลง

ข้อมูลพืชสำหรับการพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืชสำหรับพื้นที่ สวพ. 3

ชนิดพืช พริก (ฤดูแล้ง)

เดือน	ระยะพืช	ศัตรูพืชที่พบ	ลักษณะอาการที่อาจพบ	แนวทางในการป้องกันกำจัดในพื้นที่
มีนาคม	สุกแก่/เก็บเกี่ยว	เพลี้ยไฟพริก 	ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยง จากยอด ใบอ่อน ตาดอก และดอก ทำให้ใบ หรือ ยอดอ่อนหงิก ขอบใบหงิกหรือม้วนขึ้นด้านบน ถ้าเข้าทำลายระยะระยะพริกออกดอก จะทำให้ดอกพริกร่วงไม่ติดผล การทำลายในระยะผล จะทำให้รูปทรงของผลบิดงอ ถ้าการระบาดรุนแรง พืชจะชะงักการเจริญเติบโต หรือแห้งตายในที่สุด มักพบระบาดมากในช่วงอากาศแห้งแล้ง	<ol style="list-style-type: none"> 1. สุ่มสำรวจพริก 100 ยอด ต่อไร่ ทุกสัปดาห์ โดยเคาะลงบนแผ่นพลาสติกสีดำ และทำการป้องกันกำจัดเมื่อพบเพลี้ยไฟพริกเฉลี่ยมากกว่า 5 ตัวต่อยอด ในขั้นต้นควรเพิ่มความชื้นโดยการให้น้ำ อย่าปล่อยให้พืชขาดน้ำ เพราะจะทำให้พืชอ่อนแอ และเพลี้ยไฟพริกจะระบาดอย่างรวดเร็ว 2. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น สไปนีโทแรม 12% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไสแอนทรานิลิโพรล 10% OD อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอร์ฟินาเพอร์ 10% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรมีซีเฟน 24% SC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต 1.92% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพริด 70% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร <p>*ขณะพ่นสารควรปรับหัวฉีดให้เป็นฝอยที่สุด และพ่นให้ทั่วตามส่วนต่าง ๆ ของพืชที่เพลี้ยไฟพริกอาศัยอยู่ กรณีระบาดรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสภาพอากาศแห้งแล้ง ควรใช้ปุ๋ยทางใบ เพื่อช่วยให้ต้นพริกฟื้นตัวจากอาการใบหงิกได้ดีและเร็วยิ่งขึ้น</p>

ข้อมูลพืชสำหรับการพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืชสำหรับพื้นที่ สวพ. 3

ชนิดพืช พริก (ฤดูแล้ง)

เดือน	ระยะพืช	ศัตรูพืชที่พบ	ลักษณะอาการที่อาจพบ	แนวทางในการป้องกันกำจัดในพื้นที่
มีนาคม	สุกแก่/เก็บเกี่ยว	แผลงวันทองพริก 	ตัวเต็มวัยวางไข่ในระยะผลพริกใกล้เปลี่ยนสีไปจนกระทั่งผลสุก หนอนกัดกินซ่อนไข้อยู่ภายในผลพริก ทำให้ผลพริกเน่า ร่วงหล่น เมื่อหนอนโตเต็มที่จะเจาะออกมาเข้าดักแด้ในดิน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทำความสะอาดแปลงปลูก เก็บผลพริกที่ร่วงหล่นนำออกไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงวันทองพริก 2. ใช้บีโตรเลียมสเปรย์ออยล์ 83.9% EC อัตรา 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เมื่อพบการระบาด โดยเน้นพ่นที่ผลพริกทุก 5 – 7 วัน ในกรณีพื้นที่ที่พบการระบาดเป็นประจำ พ่นครั้งแรกเมื่อพริกเริ่มติดผล หยุดพ่นก่อนเก็บเกี่ยวผลผลิต 5-7 วัน 3. ใช้วิธีผสมผสาน โดยการใช้เหยื่อพิษโปรตีน[มาลาไทออน 83% EC + ยีสต์โปรตีนออกโตไลเซท อัตรา 10 มิลลิลิตร + 200 มิลลิลิตรต่อน้ำ 5 ลิตร] ร่วมกับการใช้บีโตรเลียมสเปรย์ออยล์ 83.9% EC อัตรา 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร เริ่มพ่นเมื่อพริกติดผล <ol style="list-style-type: none"> 3.1 ใช้เหยื่อพิษโปรตีนในรูปแบบกับดักติดตั้งรอบแปลงปลูก ที่ระยะห่างระหว่างกับดักทุก 10 เมตร ทำการเปลี่ยนเหยื่อพิษโปรตีนใหม่ทุกสัปดาห์ ร่วมกับการใช้บีโตรเลียมสเปรย์ออยล์ทุกสัปดาห์ 3.2 พ่นเหยื่อพิษโปรตีนเป็นจตุรรอบแปลง ต้นละจุด แต่ละจุดห่างกัน 5 เมตร ร่วมกับการใช้บีโตรเลียมสเปรย์ออยล์ พ่นทุกสัปดาห์ 4. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น มาลาไทออน 83% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

ข้อมูลพืชสำหรับการพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืชสำหรับพื้นที่ สวพ. 3

ชนิดพืช พริก (ฤดูแล้ง)

เดือน	ระยะพืช	ศัตรูพืชที่พบ	ลักษณะอาการที่อาจพบ	แนวทางในการป้องกันกำจัดในพื้นที่
มีนาคม	สุกแก่/เก็บเกี่ยว	<p>โรคแอนแทรคโนส หรือโรคกุ้งแห้ง</p> <p><i>Colletotrichum gloeosporioides</i></p> 	<p>โรคนี้อักพบบนผลพริกที่เริ่มสุก หรือก่อนที่ผลพริกจะเปลี่ยนสี อาการเริ่มแรกเป็นจุดหรือแผลขั้วยวบตัวเล็กน้อย ต่อมาแผลขยายใหญ่ลักษณะเป็นวงรีหรือวงกลม บริเวณแผลพบส่วนของเชื้อราเป็นตุ่มสีดำขนาดเล็กเรียงเป็นวงซ้อนกัน ในสภาพที่อากาศชื้นจะเห็นเมือกเยิ้มสีส้มอ่อน ซึ่งเป็นกลุ่มสปอร์ของเชื้อราสาเหตุโรค ถ้าอาการรุนแรงจะทำให้ผลเน่า ผลพริกที่เป็นโรคนี้อาจโค้งงอบิดเบี้ยวลักษณะคล้ายกุ้งแห้ง และร่วงก่อนเก็บเกี่ยว</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เลือกซื้อเมล็ดพันธุ์หรือต้นกล้าจากแหล่งที่ปราศจากโรค หรือถ้าเก็บเมล็ดพันธุ์เอง ต้องเลือกจากผลพริกที่ไม่เป็นโรค 2. ควรแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่นประมาณ 50 องศาเซลเซียส นาน 20-25 นาที ก่อนเพาะ 3. จัดระยะปลูกพริกให้เหมาะสม ไม่ปลูกชิดกันเกินไป และกำจัดวัชพืชในแปลงปลูก เพื่อไม่ให้แปลงปลูกมีความชื้นสูง ซึ่งเป็นสภาพที่เหมาะสมต่อการเกิดโรค 4. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบผลพริกเป็นโรค เก็บนำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค 5. หากพบว่าเริ่มมีอาการระบาดของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น อะซอกซีสโตรบิน 25% SC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แมนโคเซบ 80% WP อัตรา 40-50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรคลอราซ 50% WP อัตรา 20-30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5-7 วัน 6. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรงควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน เพื่อตัดวงจรของโรค

ข้อมูลพืชสำหรับการพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืชสำหรับพื้นที่ สวพ. 3

ชนิดพืช พริก (ฤดูแล้ง)

เดือน	ระยะพืช	ศัตรูพืชที่พบ	ลักษณะอาการที่อาจพบ	แนวทางในการป้องกันกำจัดในพื้นที่
มีนาคม	สุกแก่/เก็บเกี่ยว	<p>โรคเหี่ยว (เชื้อรา <i>Fusarium oxysporum</i>)</p> 	<p>อาการเริ่มแรก พบใบพริกที่อยู่บริเวณด้านล่างของต้นมีสีเหลือง แล้วขยายลุกลามไปยังใบที่อยู่ด้านบน ต่อมาใบส่วนยอดจะเหี่ยวร่วงลงและหลุดร่วงจากต้น ส่วนใหญ่มักเกิดโรคในระยะติดดอกและผล จึงทำให้ดอกและผลอ่อนร่วงไปพร้อมกับใบ กิ่งหรือแขนงที่ยังอ่อนจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแล้วแห้งตาย ถ้าตัดลำต้นตามขวางจะเห็นท่อน้ำท่ออาหารของพืชเป็นสีน้ำตาล เมื่อถอนต้นขึ้นมาจากดินจะพบว่าส่วนของโคนต้นและรากถูกทำลาย เปลือกหลุดร่อนเน่าเป็นสีน้ำตาลเข้ม รากส่วนใหญ่จะขาดหลุดติดอยู่ในดิน ต้นพริกจะเหี่ยวแห้งตายเป็นหย่อมๆ ในแปลงปลูก หากเกิดโรครุนแรงในระยะที่ต้นยังเล็ก จะทำให้ต้นแคระแกร็น และเหี่ยวแห้งตายในที่สุด</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. หลีกเลี่ยงการปลูกพริกในพื้นที่ที่เคยเกิดโรคนี้ระบาดมาก่อน 2. ก่อนปลูกควรไถกลับหน้าดินตากแดด และใส่ปุ๋ยขาวหรือโดโลไมท์ เพื่อปรับสภาพดิน 3. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำที่ดี 4. ไม่ปลูกพริกแน่นเกินไป เพื่อให้สามารถระบายความชื้นได้ดี 5. ตรวจสอบแปลงปลูกสม่ำเสมอ เมื่อพบโรค ถอนต้นที่เป็นโรคนำไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก แล้วโรยปุ๋ยขาว หรือใช้สารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น อีไตรไดอะโซล 24% W/V EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อีไตรไดอะโซล + คิวโนโตซีน 6% + 24% W/V EC อัตรา 30-40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร รดดินในหลุม และบริเวณใกล้เคียง เพื่อป้องกันเชื้อราแพร่ไปยังต้นข้างเคียง 6. แปลงที่มีการระบาดของโรค ควรปลูกปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน

ข้อมูลพืชสำหรับการพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืชสำหรับพื้นที่ สวพ. 3

ชนิดพืช พริก (ฤดูแล้ง)

เดือน	ระยะพืช	ศัตรูพืชที่พบ	ลักษณะอาการที่อาจพบ	แนวทางในการป้องกันกำจัดในพื้นที่
มีนาคม	สุกแก่/เก็บเกี่ยว	<p>โรคเหี่ยวเหี่ยว (เชื้อแบคทีเรีย <i>Ralstonia solanacearum</i>)</p> 	<p>พบต้นพริกแสดงอาการของโรคเป็นหย่อม ๆ กระจายทั่วไปแปลงปลูก ลักษณะอาการเริ่มแรก ต้นพริกแสดงอาการเหี่ยวในเวลากลางวันที่อากาศร้อนจัด และฟื้นกลับมาปกติในเวลากลางคืนซึ่งมีอากาศเย็น โดยแสดงอาการในลักษณะนี้สลับกัน 2-3 วัน จากนั้นต้นพริกจะเหี่ยวทั้งต้นอย่างถาวรและตายในที่สุด โดยที่ต้นพริกยังคงเหี่ยวอยู่ ให้สังเกตบริเวณโคนต้นจะมีสีน้ำตาลเข้ม เมื่อถอนต้นขึ้นมาจะพบอาการรากเน่า ถ้าตัดลำต้นตามขวางจะพบส่วนของท่อลำเลียงน้ำและอาหารมีสีน้ำตาลเข้ม เมื่อนำไปแช่น้ำสะอาดประมาณ 5-10 นาที จะเห็นของเหลวสีขาวข้นคล้ายน้ำมัน [bacterial exudate (ooze)] ไหลออกมา</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ควรเลือกพื้นที่ปลูกที่ไม่เคยมีการระบาดของโรคนี้มาก่อน และมีการระบายน้ำที่ดี 2. ไถพรวนดินให้ลึกเกินกว่า 20 เซนติเมตร จากผิวดินและตากดินไว้นานกว่า 2 สัปดาห์ จะช่วยลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรคในดินลงได้มาก 3. พื้นที่ที่เคยมีการระบาดของโรค สามารถฆ่าเชื้อโรคในดิน โดยใช้ยูเรียผสมปูนขาว อัตรา 80 : 800 กิโลกรัมต่อไร่ หว่านลงในแปลงหลังไถพรวนดินครั้งแรก จากนั้นไถกลบและรดน้ำให้ดินมีความชื้น ทิ้งไว้ 3-4 สัปดาห์ จึงเริ่มปลูกพืช 4. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบต้นที่แสดงอาการของโรค ให้ขุดต้นที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูกทันที และโรยปูนขาวบริเวณหลุมที่ขุด เพื่อป้องกันการระบาดของโรค 5. ควรทำความสะอาดเครื่องมือ และอุปกรณ์ทางการเกษตร เช่น จอบ เสียม ทุกครั้งหลังใช้กับต้นที่เป็นโรค 6. ในแปลงที่มีการระบาดของโรค หลังเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว นำส่วนต่าง ๆ ของพืชที่เป็นโรคไปทำลายนอกแปลงปลูก 7. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรค ไม่ควรปลูกพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค เช่น พืชตระกูลขิง พืชตระกูลมะเขือ มันฝรั่ง พริก และถั่วลิสง ให้สลับปลูกพืชชนิดอื่นที่ไม่ใช่พืชอาศัย เช่น ข้าว ข้าวโพด และมันสำปะหลัง เพื่อตัดวงจรของโรค